

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 262

гр. София, 20.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Иванов

Членове: Даниела Врачева
Георги Ушев

като разгледа докладваното от Даниела Врачева Въззивно частно наказателно дело № 20231000600281 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на сл. защитник на л.св. Л. Т. К. против определение от 28.02.2023 година по ЧНД №134/2023 година, ОС-Враца, с което е уважено предложението на началника на затвора ***, като на осн. чл. 446, ал. 1, вр. чл. 67, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС като съдът, е заменил режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, наложено по ЧНД № 198/2022 г. на Районен съд - Козлодуй, от „общ“ в „строг“ режим на изтърпяване.

В частната въззивна жалба се излагат аргументи, за това, че първоинстанционният съд се е предоверил и е дал кредит предимно на доказателствата, представени от страна на началника на затвора, като е акцентирано и отчетено повишаване на риска от рецидив. Въз основа на горепосоченото ОС-Враца е приел, че е налице грубо и системно нарушаване на установения ред в местата за изтърпяване на наказание "лишаване от свобода" по смисъла на чл. 67, ал. 1 от ЗИНЗС. Защитата акцентира, че в конкретния случай не е налице нито една от законовите хипотези. Не е налице „системно нарушаване на установения ред“, доколкото са налице доказателства само за четири извършени нарушения, а също така системност при отклоняване от работа или влияе отрицателно върху останалите затворници, тъй като видно от досието е, че за период от 8 месеца Л. Т. К. не е имал никакви наказания, полагал е безвъзмезден труд и не е правил опити за бягство, макар да е работил на външен обект.

Защитата прави искане до въззивния съд за отмяна на атакуваното определение на ОС-Враца като неправилно е незаконосъобразно.

Жалбата на служебния защитник на л.св. Л. Т. К. против определение от 28.02.2023 година по ЧНД №134/2023 година, ОС-Враца, с което е уважено предложението на началника на затвора ***, на осн. чл. 446, ал. 1, вр. чл. 67, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС е подадена в срок, но разгледана по същество е

неоснователна по следните съображения:

Врачанският окръжен съд, след като е обсъдил изложените в предложението доводи и се запознал е материалите по делото и след преценка на изразените в съдебно заседание становища, правилно е приел за установено, че предложението, по повод на което е образувано настоящото производство, изхожда от компетентен орган, имащ право да сезира съда за произнасяне по реда на чл.445 и чл.446 от НПК, а именно началника на Затвора гр.***, където лишеният от свобода К. изтърпява наказанието си. Компетентен да се произнесе по него е именно ОС- Враца, тъй като е окръжният съд по местоизпълнение на наказанието.

Л.св. Л. К. е постъпил в Затвора *** на 07.07.2022год., като до 07.10.2022год. е изтърпял приведеното по реда на чл. 68, ал.1 НК наказание от три месеца лишаване от свобода, наложено му по НОХД № 165/2016год. по описа на РС- Козлодуй. От 07.10.2022год. е започнал да търпи определеното му общо наказание лишаване от свобода, в размер на 1 година, определено му по НЧХД № 123/2020год., по НОХД № 269/2020год. и по НОХД № 176/2022год. всички по описа на РС- Козлодуй.

От представения доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл.155 ЗИНЗС се установява, че първоначалната оценка на риска от рецидив е среден - 62 точки. Проблемни зони с дефицити се очертават: отношение към правонарушението - не признава вината си и смята присъдата за несправедлива; начин на живот и обкръжение - приобщен към среди с асоциален начин, склонен към рисково и безразсъдно поведение; умение за мислене - не разпознава напълно проблемите си и не отчита собствения принос за тях.

Рискът от вреди за служителите на затвора и останалите лишени от свобода е определен като среден, рискът от бягство е нисък, както и рискът от самоувреждане.

Рискът от вреди за обществото след освобождаването му е среден. Определя се от характера на извършените правонарушения.

В изготвения план на присъдата като цели и задачи са заложили: формиране на самокритичност, преценка на миналото поведение; създаване на социално значими контакти; приучване към приемливи порядки в ЗООТ; разпознаване на проблемите и формиране на трудови умения и навици.

Изготвената ревизия на оценката на риска от рецидив повишава същата в стойностно отношение до 80 точки, на границата с високите нива. Това се дължи на показаното трайно деструктивно поведение за времето на престой в затворническото общежитие. Разделите с дефицитни стойности при изготвената ревизия са "Отношение към правонарушението", "Начин на живот и обкръжение", "Злоупотреба с наркотици" и "Умение за мислене". В резултат на показаното поведение в контролирана среда се повишават стойностите в раздел "Междупличностни проблеми", които вече са с дефицитна стойност.

Л.св. К. заема средни позиции в затворническата общност, участва активно в протичащите субкултурни дейности, свързани с влизане в

нерегламентирани взаимоотношения и притежаване на неразрешени вещи. При провокация или конфликт реагира импулсивно, включително и с прояви на физическа агресия.

Изявявал е желание за трудова ангажираност, но с оглед личностните му особености и характеристикните данни е включван епизодично в работен обект с охрана.

Показаното поведение го характеризира като системен нарушител на ЗИНЗС. За период от два месеца е санкциониран четири пъти. Наложените дисциплинарни наказания са свързани с притежание на неразрешени вещи, отказ да изпълни разпореждане на служител от НОС, конфликти с други лишени от свобода. При запознаване със заповедите за дисциплинарно наказание е настроен враждебно спрямо администрацията и реагира с гневни изблици и закани. Не е награждаван поради липса на положителни прояви. С цялостното си поведение по време на престоя си в ЗООТ, л.св.К. системно и грубо нарушава установения ред и влияе отрицателно на останалите лишени от свобода. В подкрепа на изложените в доклада съображения са и приложените становища на началник сектор СДВР, на началник сектор ЗООТ"Враца, както и писмените доказателства от затворническото досие.

Изложените от осъдения съображения са, че твърденията в предложението не се оправдават от правна и фактическа страна. Отношението към него е променено, след заведено дело за условията в затвора и оттогава са започнали наказанията му. Не знае по какви причини е повишен риска от рецидив. Не му се предоставя възможност за работа, въпреки изразеното от него желание за това.

При установените по делото факти и обстоятелства, правилно ОС-Враца е приел, че с поведението си лишеният от свобода К. системно и грубо нарушава установения в МЛС ред, и с поведението си влияе отрицателно на останалите лишени от свобода, поради което налице са предпоставките на чл. 67, ал.1, т.2 ЗИНЗС. Това е така, тъй като мерките за поощрение и наложените дисциплинарни наказания не довели до положителен ефект в поведението на лишения от свобода. Санкциониращите механизми имат слабо възпиращо въздействие върху осъдения, липсва респект и страх от санкции. Спрямо служителите е мнителен и резервиран, не се вслушва в разумни доводи и съвети. Склонен е лесно да игнорира авторитетната роля на служителите, като заема променливо и полярно отношение - от привидно съобразяване, с изборно зачитане на авторитетите да явно неподчинение и противопоставяне. Лишеният от свобода е пребивавал в местата за лишаване от свобода и е запознат отлично с условията и регламента. Отсъстват умения за пласиране и гъвкавост в затворническата среда, което го поставя в зависимост от определени, предимно негативно проявяващи се лишени от свобода. С открито демонстративно поведение, несъобразяващо се с наложен регламент и изискуемо поведение, което намира израз в откритото му демонстриращо явно неуважение и липса на респект към институцията и служебните авторитети, правилно ОС-Враца е отчел, че подобно поведение е възможно да провокира или генерира такова и у останалите лишени от свобода, което поставя в риск съответните служители.

С оглед на горното и въззивната инстанция намира тезата на защитата, че липсват доказателства Л. Т. К. да има системно и грубо нарушаване на установения ред в затвора за неоснователна. В затворническото досие на лишеният от свобода са приложени множество заповеди за наложени наказания, от които може да се направи извода, че е налице не само грубо, но и определено системно нарушаване на установения ред в Затвора. Лишеният от свобода представлява реална опасност за сигурността на останалите лишени от свобода, тъй като влиза и във физическа саморазправа с тях и едновременно с това влияе отрицателно върху тях.

Водим от изложените съображения и на основание чл.345, ал.2 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 28.02.2023 година по ЧНД №134/2023 година, ОС- Враца, с което е уважено предложението на началника на затвора ***, като на осн. чл. 446, ал. 1, вр. чл. 67, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС като съдът, е заменил режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, наложено по ЧНД № 198/2022 г. на Районен съд - Козлодуй, от „общ“ в „строг“ режим на изтърпяване.

Определението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____